

REDACTIA

Arad, strada Aulich Nr. 1

ABONAMENTUL

Pentru Austro-Ungaria:
pe un an 20 cor. pe 1/2
an 10 cor.; pe 1/4 de an
5 cor.; pe 1 lună 2 cor.
Nri de Duminecă pe an
— 4 coroane.
Pentru România și
străinătate pe an:
40 franci.

Manuscripte nu se napoiază

ADMINISTRAȚIA:

Arad, strada Aulich Nr. 1

INSERȚIUNILE:

de un șir garmond: prima
dată 14 bani; a doua oară
12 bani; a treia oară 8 b.,
și timbru de 60 bani de
fiecare publicațiune.

Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte în Arad.

Scrisori nefrancate nu se
primesc.

TRIBUNA POPORULUI

Curentul anti-transilvănean.

V.

Trecând peste glasul răsunător al dlui Hașdeu, — cunoscut cetitorilor noștri — ajungem la cea mai nouă manifestare a curentului anti-transilvănean. De astădată nu mai este un particular, sau vre un ziar dirijat de neromâni, ci sunt chiar părinții patriei, adunați în unul din corpurile legiuitoare din București, cari merg în fruntea curentului.

În ședința din 15 Februarie a. c. Camera română a discutat propunerea dlui deputat Al. Ciurcu, prin care se tinea la facilitarea recunoașterii Transilvănenilor de cetățeni ai Regatului român. Dl Ciurcu prin propunerea sa — subscrisă altfel de 63 alți deputați — cerea, ca votările să nu se mai facă pentru persoana fiecăruia, ci simpla pe liste, votându-se câte zece recunoașteri de odată, — procedură ce, fără a știrbi Constituția, ar face posibil ca recunoașterile să nu întârzie cu ani îndelungați.

Cu toată căldura și temeinicia, cu care dl Ciurcu s'a motivat propunerea, majoritatea Camerei (cu 46 voturi în contra 36) a respins-o, însușindu-și vederile dlor deputați N. Niculescu și C. Popovici, persoane absolut necunoscute în luptele noastre naționale. Omitând acum protestele de „regulament“ și „constituție“, invocate ca motive de oratorii majorității, ne interesează foarte mult adevăratele motive pentru cari propunerea dlui Ciurcu a fost respinsă. Eată după „Monitorul Oficial“ în ce au consistat motivele dlui Niculescu, pe cari le-a și însușit majoritatea.

„Dlor deputați! De câte-ori e vorba de recunoașterea naționalității (!) Românilor născuți în țeri străine, ne gândim în primul loc la Românii din Transilvania, pentru că de acolo și vin cei mai mulți. Ori dlor, cunoașteți ce gravă și ce temeinică obiecțiune se poate ridica contra acestei mari năveliri de Transilvăneni în țeară la noi. Migrațiunea aceasta continuă, mereu crescând, poate deveni vătămătoare intereselor raționale ale neamului nostru.

... eu cred, că măcar o barieră morală ar trebui opusă migrațiunii acesteia, care devine în adevăr prea pronunțată, prea exagerată. Prin această migrațiune se alăbește elementul național de dincolo. (Aplause.) Să nu credeți că giuresc! (Se pare că oratorul nu era luat în serios de Cameră. Nota Red.) Poporul român s'a suferit cândva (? ? Red.) o mare nenorocire; a fost decapitat de frunții săi, atunci când mai toți proprietarii teritoriali s'au maghiarizat. Asemenea lucru n'ar trebui să se mai repete sub nici o formă. (Ce incoherență! Red.) Se face un rău serviciu Românilor de peste munți, când se înlesnește prea mult oamenilor celor mai de frunte, celor mai activi, celor mai culti, celor înzestrați cu cele mai bune sentimente naționale, esirea din Transilvania și strămutarea lor aici...“

Înterupem aici pentru a face câteva rectificări. D-sa a vorbit de recunoașterea „naționalității“ noastre, pe când nu poate fi vorba de cât de „cetățenia“ în înțeles juridic. Mai vorbește apoi de-o „năvelire“, pare-că ar fi vorba de dușmani, pe când de fapt într'u nimic nu e dovedit, că numărul acelor Ardeleni, cari merg în România, ar fi crescut în timpul din urmă, ci adevărul e contrarul, susținut de dl Ciurcu, că dacă ar exista statistică exactă în România, s'ar vedea că mai mulți Maghiari decât Românii-transilvăneni emigrează în țeară. Și d-o sută de ani, încă de pe timpul Fanarioților incoace, de când Ardeleni emigrează în România și încă n'au putut constata, că poporul nostru de aici ar fi slăbit în forța sa de rezistență, ear' că cel din România ar fi fost periclitat în interesele sale naționale (sic!) prin această imigrare. A trebuit să ni-o spună onorabilul domn Niculescu, . .

Dar' eată cum închie acest domn motivațiunea sa:

„Să nu flu rău înțeles: noi primim pe toți, fără deosebire și eu voi pune totdeauna cea mai mare silință ca să se voteze cu grabă ori ce recunoaștere a Românilor din Transilvania. Dar' am crezut că e de datoria noastră să semnalăm și acest aspect al chestiunii, să atrag atențiunea D voastre a tuturor, să atrag atențiunea opiniei publice din țeară, (O amenințare? Nota Red.) chiar a Românilor transilvăneni asupra acestor considerațiuni, de cea mai mare importanță...“

Din parte-ne mulțămim că ni s'a atras atenția, fie și în modul acesta. Vom chibzui într'adevăr serios asupra celor spuse — întru cât merită serioșitate — și ne vom da părerea noastră. Dar să vedem ce-a vorbit și celalt antagonist al propunerii dlui Ciurcu, anume dl C. Popovici:

„D-lor deputați, este netăgăduit, că poporul român este cel mai ospitalier din toate popoarele din lume. Ospitalitatea a ajuns așa departe la noi, încât a devenit un pericol pentru țeara românească. Am ajuns, d-lor să considerăm pe toți cari vin în această țeară, ori de unde ar veni, de ori ce categorie ar fi, este destul să vorbim o altă limbă, ca noi pe dată să ne desbrăcăm de haină, să eșim din casă și acolo să așezăm pe străin, fără a ști însă dacă vine ca prietin sau ca dușman. Și dovadă este, că astăzi țeara românească s'a resimțit acest lucru și dacă astăzi nu este prea târziu, mâne va fi prea târziu și măsurile cari le vom lua atunci, poate cu drept cuvânt vor fi taxate de măsuri barbare...“

„Eu prevăd că consecința acestei propunerii va fi dezastruoasă pentru străini, dezastruoasă pentru Românii de dincolo, va fi dezastruoasă și pentru noi, cari vom fi arătați Europei ca popor arierat...“

Asemenea cuvinte în Camera română, vorba fiind de „recunoașterea“ Ardelenilor! Nimic altceva decât, decât un simplu raport de ospitalitate între noi și că sentimentele ospitaliere ale fraților noștri și-au cam atins culmea...“

Și întemeiată pe aceste puternice dovezi, camera conservatoare a respins propunerea dlui Ciurcu, însușindu-și astfel cele mai bizare și ne-naționale motive. Și pe băncile acestei Camere se aflau naționaliști ca dl Delavrancea și Ionel Grădișteanu, de a căror glas puternic tremura camera mai anii trecuți, — glas amuțit acum în fața eresilor debitate de cei doi oratori!

Că respingerea propunerii dlui Ciurcu a fost o manifestație anti-transilvăneană, nu se mai poate tăgădui. Adversarii românismului s'au și ridicat imediat și au tipat de bucurie. Eată „Adererul“ din 17 Februarie cum a înregistrat fapta națională a camerei române:

„Brașovenii (un epitet ce se dă Transilvănenilor. Nota Red.) au primit ieri o lecție dela Cameră, s'a discutat propunerea lui Ciurcu. Camera a respins propunerea. Argumentul predominant a fost dat de dl Niculescu. Să stea Transilvănenii la ei...“

Și dintre toate ziarele numai „Apărarea Națională“ a publicat un articol în care a fost timbrată de „antinaționalistă“ argumentarea Camerei române. Articolul e subscris de veneratul dn V. A. Urechidă, bătăranul cel cu inimă verde românească. Eată cum se pronunță asupra hotărârii protivnice noue:

„Ea este o manifestație condamnabilă a unor simțiri cu totul îndepărtate de idealul național. Cum? Pentru că nie-e teamă, că un număr de frați ardeleni și bănățeni ne vor concura la posturi publice, la catedre școlare, la diverse întreprinderi comerciale și culturale să le închidem poarta de intrare în România liberă?...“

„Ce deosebire între modul de a privi astăzi imigrările în România a fraților de peste munți și între modul cum erau apreciate încă la începutul acestui secol. În urma unei foamete întâmplătoare în Ardeal au venit aci mai multe mii de Ardeleni și s'au răsfirat prin țeară. Agenția austriacă a reclamat întoarcerea peste munți a acestora, ca sudiți ai ei. Știți ce a răspuns slabul, neconsideratul guvern al unor domni fanarioți? — După legile și obiceiurile pământului nostru, ori care Român din alte țeri, care vine și apucă în Valahia coarnele plugului, nu mai este sudit, ci pământean...“

Eată în ce mod se făceau recunoașterile la începutul secolului! Și noi astăzi ne revoltăm la c'ereea dlui Ciurcu de a mai înlesni aceste recunoașteri!... Triste timpuri pentru adevăratul naționalism!...“

Și în același chip ca dl Urechidă va judeca asupra manifestației Camerei ori-ce Român, în a căruia vine nu curge bragă bulgărească ci sânge strămoșesc.

Clubul săsesc. Deputații sași din Diet, după cum se scrie din Budapesta, s'au constituit în club separat, numit clubul Sașilor naționali. Până sub Bánffy, de multă vreme ei fuseseră membri ai clubului guvernamental. Bánffy, cu politica lui soviniștă de maghiarizare forțată, i-a silit

așa zicând pe Sași să iasă din partidul guvernamental. De atunci au stat răseși, fără a se afirma la vre-o ocaziune. Acum s'au constituit s'parat nu numai pentru a se putea sfătui mai bine, ci — după cum scrie „Siebenbürgisches Tagblatt“ — și pentru a cere, ca partid separat, să fie reprezentați în delegațiuni.

Președinte al noului club este Dr. Wilhelm Bruckner, ear vicepreședinte Henrich Schwiker.

Bine înțeles, presa maghiară întâmpină cu oare care îngrijorare a eastă deșteptare a Sașilor. Ziarele kosuthiste injură chiar atât pe Sași, cari — zie ele — vor să facă stat în stat, cât și pe Szell, spunând că numai el e de vină, fiind prea puțin energic, că „naționalitățile ear' își ridică capul“.

Lupte confesionale. „Alkotmány“ începe prim-articolul seu de ieri astfel: „Un bun catolic nici nu poate fi aderentul politicii lui Kossuth“, și brodând înainte în această direcție, încearcă a dovedi că kosuthiștii sunt nu numai mari soviniști, politicieni de răspântie, ci detractori, chiar dușmani ai catolicismului!

Pe de altă parte „Magyar Allam“ alt organ catolic, duce o polemică înverșunată cu „Egyetértés“ la care scriu numai calvinii și Oveii. Atacă îndeosebi pe francmasonul Elővás Károly, care răspunde tot în numărul de ieri al ziarului seu.

Treceri la catolicism. Ziarul „Pécsi Közöny“ comunică știrea, reproducă și de celelalte foi ungurești, că vr'o 360 locuitori calvinii din comuna Istvándi (comitatul Somogy) s'au presintat zilele trecute la protopopul romano-catolic din comuna Szulok și au declarat în chip irevocabil, că dinții și-au părăsit legea calvină cu gândul hotărât să între în sinul bisericii catolice, după ce lăstiișările prescrie le-au făcut deja la fostul lor duhovnic.

La cuvintele de admoniare ale protopopului catolic, ea adevărat nu cumva să facă acest pas însemnat numai din pricina unei iritații momentane sau să considere această trecere religioasă numai ca un pas neprecuțat, — nouii catolici au întărit cu jurământ, că intențiunea lor este bine gândită și serioasă, prin urmare irevocabilă. În urmă s'a convins și protopopul însuși despre serioșitatea pasului făcut de nouii săi coreligionari.

Mai mult cu un necaz și asta pentru calvinii Bánffy și pentru cei de pânura lui!

Cheltuielile călătoriei imperiale. Din Berlin se telegrafează, că în ședința dela 22 c. a Reichstagului s'a respins proiectul de lege al bugetului ministerului de externe și s'a retrimis la secții. Aceasta din cauză că în proiectul de buget figurează și cifra de 40.000 mărci cât s'a cheltuit cu oaspeții înalți ce împăratul dusese cu sine în călătoria la Ierusalim.

Singer, care a cerut respingerea proiectului, a motivat aceasta astfel: dacă împăratul invită cu sine pe cineva la o călătorie, de sine se țuțelege, că speșele El trebuie să le supoarte, ear' nu țeara.

Din Dietă.

— Sedința dela 22 l. c. —

La începutul sedinței s'a discutat cu mult foc propunerea ministrului president Széll privitoare la alegerea comisiei pentru *cuota*. Deal coriferii opoziției „extreme”, Kossuth, Komjathy, Rátkay, Polonyi și Bartha Ödön au tăbărit cu violență asupra primului ministru, propunerea acestuia totuși a fost primită.

După asta s'a continuat și s'a încheiat dezbaterile bugetului cultelor. S'a început apoi dezbaterile și asupra bugetului ministeriului de justiție, care continuă.

— Sedința de la 23 l. c. —

La ordinea zilei e dezbaterile în general asupra bugetului ministeriului de justiție.

S'au produs trei oratori: Bartha Ödön, Nagy Mihály și Visontai Soma.

Cel dintâiu nu e mulțumit cu alcătuirile ministrului de justiție; al doilea le laudă și le preamărește, îndeosebi: instituțiunea curților cu jurați și alte reforme în justiție sub guvernul actual. În asemenea ton a vorbit și deputatul Visontai.

Revista externă.

Din Sofia se telegrafează:

Guvernul bulgar a protestat în mod formal în contra măsurilor luate de România cu privire la cearta pentru hotarele insulelor Eșec-Ada și cere ca afacerea aceasta, precum și încă a altor insule dunărene, să fie supusă unui arbitru, conform spiritului hotărârilor conferinței de la Haga.

Ziarul bulgar „Swiet” anunță din sorginte sigură că A. S. R. Principele Ferdinand al Bulgariei e pe cale a se căsători în curând cu marea ducesă rusă, Elena Wladimirovna.

Tinera ducesă, a căreia mamă, Ana Pawlowna, era vară cu răposatul împărat Alexandru al III-lea al Rusiei, e de o frumusețe neîntrecută.

În curând va fi pusă pe biroul Camerei Române și convenția iscălită în luna Iulie la Haga, cu ocazia conferinței pentru pace.

Punctele acestei convenții sunt: regularea pacifică a conflictelor internaționale, adoptarea la războiul maritim a principiilor convenției din 1864, condicarea legilor și uzurilor războiului pe uscat; declarațiunile relativ la interdicerea întrebunțării unor gloanțe, proiectile, conținând gaze asfixiante și declarațiile relative la interdicerea de a arunca gloanțe și proiectile din baloane.

DIN ROMANIA

Episcopul N. Popea.

P. S. Sa Episcopul Popea, însoțit de arhimandritul Filaret Musta, a făcut vizită I. P. S. Sale Mitropolitului Primat și Mitropolitului Moldovei.

Dela Academie.

Vineri, la ora 1 p. m., Academia Română a ținut sedință publică în localul ei din calea Victoriei 135.

Au vorbit: Dl. V. A. Urechă despre „Finanțele sub Caragea și diversele mișcări în contra Grecilor în acel timp”, și dl. Dr. V. Babeș despre: „Etiologia leprei, și pericolul la care este expusă România din cauza acestei boale”.

Intrunirea studenților.

Joi la orele 2, a fost intrunirea studenților pentru a protesta contra scandalurilor de Duminecă dela Universitate.

Sala era plină.

Au vorbit d-nii: C. S. Dumitrescu, Mișoiu, Musculeanu, Holban (Dorohoiu), Petrof și Niculescu Bolentin, din partea asociației studenților și d-nii Atanasiu și Vlădescu, din partea asociației licențiatilor în drept.

În urmă, dl. C. I. Dumitrescu a citit o moțiune, care fu primită în aplauze.

Intrunirea s'a terminat la ora 3 și jum., când o parte din lume s'a dus în spre casă, iar restul a venit în fața universității la statuia lui Mihail Viteazu.

Din Bucovina.

„Casă studenților universitari” în Cernăuți.

Un comitet constituit dintr'un mare număr de persoane din societatea înaltă a capitalei Bucovinei, în frunte cu președintele și cu mareșalul țării, lansează către publicul bucovinean un apel, pe care, pentru importanța lui, îl reproducem aci după ziarul „Patria” din Cernăuți.

Estă apelul:

„Se apropie ziua, în care universitatea noastră, care poartă numele preînalt al Maj. Sale Împăratului nostru, va sărbători primul ei jubileu. Bogate sunt rezultatele existenței ei de douăzeci și cinci de ani și tinerimea acestei țări, fără deosebire de naționalitate, se adapă la isvorul științelor pentru a-și aduna mijloacele necesare spre a servi patriei.

„Nu suntem chemați a aprecia influența universității c. r. Francisc Iosefine asupra dezvoltării țării; dar voim să ne folosim de prima zi a jubileului ei și să înălțăm un institut de utilitate publică, care

să corespundă necesităților multora: o „Casă a studenților” voim să creăm, în care studenți lipsiți de mijloace, fără deosebire de naționalitate și confesiune, în mod corespunzător civilor academici să se dedice cu totul studiului lor și să se evalueze pentru viitoarea lor stare.

„Lipsa de locuințe potrivite pentru studențimea din Cernăuți este cunoscută. De câte ori studenți, cari nu dispun de mijloace necesare, sunt siliți a se găzdui în cvartiere necorespunzătoare sau într'o societate nedecornă, sub influența căreia suferă dezvoltarea lor spirituală și fizică.

„Școala noastră este de a oferi tuturor acestora sau cel puțin unei părți, un sălăș, a cărui peatră fundamentală are să se pună în 4 Octombrie c. r., ziua înființării universității noastre, și credem că prin înființarea unui astfel de institut, corespundem pe deplin și intențiilor nobile ale Monarhului, care toate zilele memorabile le ține de ocazii destinate pentru opere de binefaceri.

„În vederea acestui nobil scop suntem siguri de sprigina efecă al tuturor amicilor universității și civilor academici.

„Cu puteri unite să începem lucrul! Să sperăm, că această inițiativă va fi încoronată de succes și că prin înființarea „Casei Studenților” vom fi îngrijit de generațiunea viitoare a „Almei Mater”.

„Toate contribuțiile — și cele mai mici sunt bine primite — sunt a se adresa la președintele secțiunii financiare, dl. consilier superior c. r. de finanțe Lohann Mayer în Cernăuți, respective la președinții comitetelor locale”.

Concurs literar.

Se publică concurs pentru un premiu de 500 coroane, care se va decerne celei mai bune lucrări asupra vre-unui subiect din istoria instituțiilor culturale ale Românilor din Ungaria și Transilvania, și anume asupra instituțiilor de învățământ ori asupra societăților sau altor întreprinderi și așezăminte culturale române din patrie.

La concurs se vor admite numai lucrări în extensiune de cel puțin 10 coale, tipar 8° mare, cari vor cuprinde o expunere critică a dezvoltării instituțiilor de care se ocupă și vor arăta rezultatele realizate, precum și condițiunile și piedicile activității acestor instituții.

Concurarea lucrărilor, ce vor intra la concurs, se va face prin o comisiune compusă din 5 membri aleși de comitetul central. Decernarea premiului se va face de comitetul central după ascultarea raportului comisiei.

Manuscrisurile trebuie prevăzute cu o devisă și un plic, care să cuprindă numele și adresa autorului; se vor scrie în caiete de format 4° mare, pe o singură față a foilor și se vor trimite la adresa: președintelui Asociației (Sibiu, strada Morii Nr. 8) cel mult până la 30 Iunie 1901 et. n.

Lucrarea premiată se va tipări pe secole Asociației în cel puțin 1000 exemplare, din care jumătate trec în proprietatea autorului.

Din ședința comitetului central al Asociației ținute în Sibiu la 8 Martie 1900.

Dr. I. Ben, secr. II.

Dr. II. Iuscaru, vice-president.

NOUȚĂȚI

Arad, 24 Martie 1900.

O sărbătoare militară în fortăreața Aradului. Ieri, în 23 l. c. n., regimentul 33 din garnizoana Aradului a avut o frumoasă și imponentă zi de sărbătoare: aniversarea 51 a luptei lui glorioase de la Mortara și Novara (în Italia). Sărbătura s'a început cu serviciu divin în biserica din cetate, după care în fața trupelor îmbrăcate în plină paradă: colonelul *Warden* în limba germană, căpitanul *Burdas* în limba română și căpitanul *Bautz* în limba maghiară — au expus istoricul luptei glorioase de la *Mortara Novara* și însemnătatea mare a zilei.

A urmat apoi împărțirea de premii în bani celor mai harnici sub ofițeri și feciori ai regimentului.

La amezai s'a dat un banchet festiv în casina ofițerilor, care a ținut până la orele 4 după amezai, iar feciorii au primit din incidentul sărbătorii, menaj mai bun și viu.

Tot în orele după-amezai până seara târziu, sub conducerea colonelului *Wachenhausen*, s'au arangeat apoi între feciori regimentului felurite jocuri de petrecere, cum și jocuri populare naționale: românești, nemțești și ungurești.

† **Nicolae Dumba**, consilier intim al Majestății Sale și membru la Casa seniorilor din Austria, a răposat repentin ieri, în 23 l. c., în Budapesta, în vârstă de 70 de ani. Decedatul, ea născut Român, de o eredițiune rară, a fost o autoritate mare și foarte mult apreciată în lumea politică austriacă. A fost un politician liberal în sensul nobil al cuvântului și o capacitate fluantă recunoscută. În urma căreia a și fost ales ca referent în comisiunea cotei. A fost un mare amator al artei și științelor și o persoană simpatică în toate cercurile austriace.

Aurelia Gionca, geniala copilă artistă, care ne a încântat astă-vară, cu prilejul sărbătorilor dela instalare după cum ne scrie din București, va da în palatul de noapte *Miercuri*, 15/28 Martie, un concert sub augustul și înaltul patronajul al M. S.

FOIȚA „TRIBUNUL POPORULUI.”

Monumentul lui Mircea- cel-Bătrân în Tulcea.

Punerea pietrii fundamentale.

Mercuri, 1 Martie v., s'a sărbătorit în orașul Tulcea punerea pietrii fundamentale a monumentului Mircea- cel-Bătrân.

Estă, după „Constituționalul”, cum s'a petrecut sărbătura:

Se aflau de față la această sărbătoare magistrații tribunalului și toate notabilitățile civile și militare ale orașului Tulcea. Elevii liceului, elevele școlii secundare și elevii și elevele școlilor primare cu drapel se aflau înșirați pe rânduri, — precum și muzica regimentului.

Un public numeros se afla adunat în impregiul monumentului. Serviciul divin s'a oficiat de către protoereul județului, în soțit de preoții orașului.

După terminarea serviciului divin dl. I. Nenișescu, prefectul județului, în linii

mari schițează viteaza figură a marelui Voevod Mircea- cel-Bătrân.

Arată tristele impregiuri, în care se găsea Orientul, în momentul venirii pe tronul Munteniei a lui Mircea- cel-Bătrân. Descrie starea de plâns în care ajunsese Bulgaria sub domnia lui Șişman și starea Sârbiei, puțin invidiabilă sub domnia bătrânului Lazar, cum statele creștine până aci luptau răzlețe, iar de la venirea lui Mircea și sub sfătuirea acestuia, ele încep a lupta unite în contra valului cutropitor al Semi Lunei.

Descrie în colori vii lupta de pe câmpia Mierlei (Kosova); moartea lui Murad și suirea pe tronul Osmanliilor a lui Baiazet-Fulgerul. Arată cum în anii următori Mircea cuprinse Dobrogea și întări cetățile dunărene ale acesteia. Apoi cum la 1394 Baiazet, furios că încotro se întorcea se împedea de Mircea, intră în Olenia cu mare armată, însă e învins la Rovine și se întoarce rușinat peste Dunăre.

De aci oratorul vine la lupta dela Nicopoli 1396, descriind în cuvinte bine simțite această luptă, nenorocită pentru creștini, și arată cum între cavalerii germani, cari au luat parte la această remarcabilă bătălie se află și Friederic de Hohenzollern,

unul din străbunii Maj. Sale Reg-ului nostru Carol I.

Oratorul descrie apoi neuitata victorie ce în 1398 Mircea reputează la Rovine, din Ialomița, în contra groaznicului Baiazet, care pentru a doua oară fugi biruit de Mircea și de viteaza lui armată.

Oratorul arată mai departe meritele lui Mircea, ca diplomat și înțelept, dovadă capitulația, ce el încheie cu împărăția turcească, capitulație, pe care se bazează apoi întreaga noastră dezvoltare națională.

Oratorul termină făcând apropierea între stăpânirea românească de acum și stăpânirea românească de altă-dată a Dobrogei. Prin victoriile culesse de Mircea în contra lui Baiazet I. Ildirim, cel mai viteaz sultan al Osmanliilor, s'a putut obține capitulația lui Mircea, care era mai mult un tratat de alianță dela egal la egal, iar prin victoriile culesse de ilustrul Domnitor Carol I. tot în contra Turcilor, s'a rupt capitulația lui Mircea și poporul românesc, reluându-și independența dinaintea lui Mircea, s'a înălțat și la rangul de Regat.

De aceea, fiind adunați la temelie monumentului, ce se va ridica puternicului Voevod Mircea cel Bătrân și cel înțelept, nu putem să nu înălțăm gândirea noastră

la Marele Rege Carol I, prin a cărui voință și înțelepciune s'a dobândit încă o dată și pentru totdeauna stăpânirea Dobrogei și stăpânirea gurilor Dunărei.

Uniti cu toți într'un gând să stăpânim Trăiască M. S. Reg-ile Carol I, Trăiască M. S. Regina Elisabeta, cu întreaga Lor Dinastie.

Strigăte de ură răsună din toate părțile, muzica regimentului intină imnul regal, iar corul școlar a cântat „Deșteaptă-te Române”.

Dl. căpitan Șoiculescu, în câteva cuvinte arată meritele viteazului domnitor Mircea cel Bătrân și importanța monumentului, ce azi se înalță în Tulcea.

Dl. Moșilă, profesor de istorie la liceu în discursul său face biografia lui Mircea cel Bătrân, arătând fazele, prin cari a trecut Dobrogea, de la moartea viteazului Mircea, până la 1877—78, când prin înțelepciunea și vitejia M. S. Regelui Carol I sub a cărui comandă se afla armata română, armata turcă fu învinsă și Dobrogea recăștigată; pe pământul ei azi se înalță două monumente glorioase de o mare importanță istorică. Aci avem monumentul lui Mircea cel Bătrân, cel dintâiu domn român.

Beginei României. Programă este următoarea: 1. Chopin: *Romanca*, op. 16; 2. Weber: *Perpetuum mobile*; 3. M. L.: a) *Berceuse*, op. 27 și *Chopin* b) *Vals*, în *E moll* (mi minor); 4. Wagner *Liszt*: *Spinnerlied*; 5. Schumann: a) *Des Abends* și b) *Aufschwingung*; 6. *Liszt*: *Rhapsodie* 12.

Nu ne îndoiim că grație și artistă va fi primită cu entuziasm și va secera aplauze, ca în totdeauna când face publicul partaș de bucuria ei o simțim în fața prestațiilor unui geniu.

Privitor la alegerile sinodale am dat ieri, alături de primul nostru redactor *Russu Șirianu*, numele d-lui *Augustin Boțoc*, candidant în cercul Șiriei omițând pe dl Iuliu Grăteșcu, pentru că d-sa, după-cum ni s'a spus, a repășit în favorul d-lui Boțoc. Astfel că în cercul Șiriei singurii candidați sunt d-nii *Russu Șirianu* și *Aug. Boțoc*.

Din Budapesta ni-se scrie, că dl *V. Babeș* și până în ziua de azi este membru la comunitatea bisericească sârbă din Budapesta. Nu s'a înscris în parohia română întemeiată acum de curând. Pe drept cuvânt, D-sa nici n'ar fi deci eligibil la Sinod.

Julmea prostiei și a răutății kosuștilor calvini se manifestă desigur și în faptul că acuză pe Széll și-l ocărăsc rău pentru-că la Lipova, cu privilegiul alegerii de ieri, a candidat și dl Sever Bocu. Ce ta gândit adică dl Bocu? Prea merge scandalos de liniștit alegerea aceasta. E o întâmplare ca în Ungaria să se facă asemenea alegere: candidatul, un Fii'op oarecare, să stea liniștit în Timișoara și s'aștepțe să-i vină mandatul așa, fără nici o luptă. Haid', să-i fară deci pocinog dl Fii'op. S'a candidat deci pe cine, ca flu al cercului, băgând groază în Ungurii de p'acolo că pășese rușinea de care ne-i spală ieri apa Murașului. Până și foile din Budapesta erau alarmate. Dar Széll încasează lojurățul. Numai la asta nu s'a gândit dl Bocu, contabilul „Lipovenei”, care 'și-o mai zis: adică de ce nu? Dacă sunt bun consilier comunal, de ce n'aș merge și la școală țării?

Rămâne de altfel bine stabilit că dl Bocu a lucrat de capul său, fără a consulta cu vre-un fruntaș dintre cei cu autoritate în partidul național și secundat a fost de comentii protopopului Hamza, preotul Compenic și dr. G. Popescu și de doi amici personali, dr. A. Halie și M. Iovan, cari-l-au fost bărbăți de încredere.

D. Bocu a intrat 213 iar dr. Fii'op 988. ceea-ce dovedește că pocinogul din Lipova pe lângă rădăcina sa morală politică, mai avea și slăbiciunea de a — slab organizat.

care învingând armata turcă câștigă Dobrogea, iar la răsăritul Tulcei avem un al doilea monument, monumental commemoativ al vecinicii reanexării a Dobrogei către patria mamă. În amintirea viteazului nostru rege, care prin războiul de la 1877-78 ni-a recâștigat Dobrogea.

Dr. V. M. Jora, sub-prefectul plăsei Bahadag, de cetire pergamentului.

D-sa spune, că acest mare monument se ridică în urma stăruințelor harnicului prefect dl I. Nenitescu.

Strigăte de ura, trăiască prefectul Nenitescu, se aud din toate părțile.

După aceasta dl Nenitescu pune pergamentul, care se află băgat într-o sticlă, în temelia monumentului, peste care cu o mistrie toarnă beton, iar deasupra se pune piatra fundamentală, în timp ce muzica regimentului cântă marșul *Deșteaptă-te Române*.

Alegerea de deputat dietal în cercul Radnei. Terminul pentru noua alegere de deputat dietal în cercul Radnei este pus pe ziua de 29 I. c. n. După-cum se vestește acum lupta între alegătorii celor doi candidați (Vancsô și Nemes) va fi de tot vehementă. Prevăzând aceasta, fibrișul cercului, *Csikry Sándor*, a rugat pe vice comitele comitatului să fie gata a trimite miliție la locul și în ziua alegerii.

Școlile comerciale superioare nu sunt academii! Foile ungurești din Pesta publică știrea următoare: La școlile comerciale superioare din țeară a fost până acum un fel de modă întrebuințarea titlului „*academie comercială*”. Fiind-că însă acest titlu a fost injust și ilegal, — ministerul cultelor totdeauna l-a perhorăscat; cu toate acestea *abusurile* tot n'au încetat. Astfel acum secretarul de stat *Zsilmszky* a dat o ordonanță, prin care vestește, că de aci încolo nu mai permite folosirea acestui titlu nici chiar în programele școlare ale școlilor comerciale.

Prin asta, a să zică, școlile comerciale ungurești își perd o „podoabă”, de care, în adevăr, nu sunt vrednice.

Afacerea pedagogiului din Cluj în afacerea senzatională a preparanzilor și a directorului *Orbok* dela pedagogiul de stat din Cluj s'a ținut zilele acestea o nouă anchetă sub conducerea inspectorului regeș *Kozma*. În cursul acestei cercetări plângerile studenților în cea mai mare parte s'au adeverit, și astfel e probabil, că deciziunea ministrului în cauză va fi: *transferarea directorului Orbok la alt institut din patrie*.

Un honvez ungar brutal. O știre îngrozitoare sosește din Sibiu despre brutalități ne mai auzite, săvârșite acolo de un sergent ungar dela honvezime. Numele lui e *Fenyô Lajos*, care mai înainte fusese locotenent la honvezi în Cluj, unde pentru brutalități săvârșite adese ori în stare de beție, a fost însă degradat la sergent și trimis în această calitate la honvezimea din Sibiu. Casul din urmă s'a petrecut astfel. Amețit de beutură degradatul ofițer și sergent *Fenyô* zilele trecute cu sabia scoasă a luat strada de a lungul și în fața magistratului a năvălit asupra unui cetățean pe nume *Ioan Petter*, căruia trei lovituri l'a dat cu sabia în umăr. De aci brutalul sergent, tot cu sabia în mână, și-a urmat calea și, întâlnind pe moșneagul *Grasel* (de 80 ani) și pe soția acestuia (de 78 ani). — a început a-i tăia cu sabia. Bătrânului i'a despicat urechia stângă, iar pe femeie a rănit o grav la frunte. Amândoi bătrânii au căzut sângerăți în stradă, de unde au fost duși la spital.

Nu s'a îndestulit însă nici cu atât barbarul, ci cu sabia sângerată a atacat apoi pe un anume *Zay Victor*, care, desigur a luat fuga dinaintea lui, a fost ajuns, și ar fi fost sigur măcelărit, dacă nu se ivia trei țărani români, cari au luat în apărare pe bietul om și pe sergent l'au mai ogoiat în turbarea lui patriotică. Erau acum cincini, între cari sergentul până la un loc s'a dus liniștit. În urmă însă, prăndu-i rău că s'a supus celor ce l'însoțiau, — a scos din nou sabia și a dat pe neștiute o puternică lovitură unui anume *Barbu* în cap. Într'astea o luptă sdrăvănă se produse între el și *Barbu*. În cele din urmă, l'a smuls sabia din mână, și lupta deveni acum și mai vrășmasă. Curgea sânge din emëndot, dar sabia tot nu l'a mai ajuns sergentul în mână, căci se ivi acum și patrula militară, care l'a desarmat cu totul și între sulite l'a dus în casarmă.

Casul a produs consternație generală în toate cercurile orașului.

Furt la comunitatea de avere din Caransebeș. Se telegrafează din Caransebeș, că ieri noaptea făptuitori necunoscuți au spart casa *Wertheim* iană a fondului comunității de avere și au furat de acolo 28 000 coroane. Poliția și gendarmeria s'au pus în urmărirea hoților; până acum însă fără rezultat.

Alte otrăvitoare. În comuna *Lighet* (comitatul Timișului) s'a dat zilele trecute de urma unor nouse otrăvitoare, cari prin isprăvile lor pătrăse se apropie de cele din *Jebelin*. În urma unei denunțări anonime, gendarmeria a prins zilele acestea pe femeia *Kovacs Eva* și au escortat-o la procuratura din Timișoara. Interogată de judele *Gerdanovits*, femeia a mărturisit, că ea a otrăvit pe bărbatul său cu *arsenic* și că

otrăva o avea dela *Chorin György* din *Jebelin*, este o rob deja pe 15 ani pentru vânzarea de otrăvuri. Tot atunci *Kovacs Eva* a mai spus, că în *Lighet* mai sunt o mulțime de țărance, care asemenea prin *arsenic* și-au trimis bărbații pe ceaaltă lume, și că și acestea au avut otrava tot dela *Chorin*. În urma acestor fashiuni, gendarmeria a mai deținut din *Lighet* încă 8 femei, și s'a făcut totodată și exhumarea cadavrului bărbatului *Evei Kovacs*. Consternația e mare în tot ținutul.

Incendii mari. Zilele trecute seara un foc grozav a izbucnit în edificiul nou al penitențiarului cu trei catari din *Dobrișin*. În scurtă vreme, nutrit și de un vânt puternic, focul a cuprins într'o mare de flăcări întreg coperișul edificiului, astfel, că ori ce opintiri de localizare au fost zadarnice. Au rămas numai păreții goi. La escarea focului mai întâiu robii au fost scosi din edificiu și puși la loc sigur.

Tot asemenea se vestește un mare incendiu și dia comuna *Kolbessova* (*Galiția*), unde 200 case au fost prefăcute în cenășă și vr'o 600 oameni au rămas sub cerul liber. Paguba e enormă.

Earnă în Meran. Din Meran se scrie că ieri dimineață o pătură grosă de zăpadă a surprins lumea de acolo, și a nins încă câte-va ore la o temperatură foarte liniștită. Este o raritate deosebită aspectul întregului peisaj la acest anotimp înaintat. Mizașele și cascade cari au înflorit, au suferit prin această zăpadă foarte mult.

Un tron pentru un proces. Zilele trecute s'a început și avea să se dezbătă la tribunalul din *Lucca* un mare proces, intentat împotriva lui *Don Carlos*, pretendent la tronul spaniol, de fiece acestuia prințesa *Elvira de Bourbon*, care a fugit dela tatăl său cu pictorul *Folchi*. Procesul l'a intentat prințesa fugită pe temeiul, că tatăl ei nu vrea să-i dea partea ei de avere, ce l-o testase mamă sa, prințesa *Margareta de Madrid*. Ca martori au fost citați de numitul tribunai și s'au înfățișat următorii: fiul lui *Don Carlos*, arhiducea *Blanca*, soția arhiduceului *Leopold Salvator* și *Robert*, prințul de *Parma*. — Tribunalul mai întâiu avea să afle, după care lege, — spaniolă ori austriacă, — are să judece în cauza procesului; a trebuit deci să constate: de ce naționalitate este *Don Carlos*? Dacă acuzatul *Don Carlos* va fi judecat după legea spaniolă, atunci dînsul perde procesul. Știind-o aceasta, pretendentul tronului spaniol a declarat cu toată franchețea, că el și întreaga familie — sunt cetățeni austriaci. În urma acestei declarațiuni categorice, desbaterea procesului a fost amânată.

Războiul buro-englez.

O știre mai nouă spune, că o mare parte din armata lordului *Methuen*, care plecase să elibereze *Mafeking*-ul, a fost sdrăvăn bătută și fugărită de *Burii* la *Lobatsi*. Această înfrângere e cu atât mai gravă pentru Englezi, cu cât toate dispozițiunile lor de până acum prin aceasta au fost zadărnice astfel, că, fără ocuparea *Mafeking*-ului atacul concentric, planuit de dînsii din trei părți, nu se mai poate continua. Biruința de la *Lobatsi* a *Burilor*, va să zică, a împedat cel puțin pentru lângă vreme înaintarea lordului *Roberts* de la *Bloemfontein*, deși lupta aceasta nu se poate privi ca un eveniment de importanță deosebită.

O altă știre cu data 22 Martie venită peste Londra și publicată în foile de acolo cu datul 23 raportează din *Durban*: „O iscoadă spune, că *Burii* au aprins și au prefăcut în cenășă aproape întreg orașul *Pommeroy*. După asta *Burii* au ocupat o poziție tare pe o colină care dominează întreg ținutul din giurul *Pommeroy*”.

Cu data 23 Martie se depeșează din *Bruzella*:

„Știri autentice sosite din *Pretoria* confirmă vestea, că *Burii* de sub conducerea lui *Oliviér*, au nimicit cu desăvârșire la *Bethulia* trupele engleze conduse de generalul *Gatacre*. Înfrângerea a fost atât de groznică, încât însuși generalul comandant abia a putut să scape cu statul său major. După-cum spune o altă știre, care însă nu e confirmată,

generalul *Gatacre* ar fi căzut prizonier.

„Specialiști în ale strategiei profesesc o mare primejdie p. ntr. Englezii din înfrângerea suferită de *Gatacre*, pentru-că, dacă *Burii* reușesc să concentreze o mai mare putere armată la spațele lui *Roberts*, atunci sorții războiului s'ar schimba foarte mult în favorul *Burilor*”.

Felurimi.

Războiul Anglo-Francez Rus. Acest războiu va începe la 31 Iulie 1900 și se va termina la 20 Septembrie același an. Șturta durată a acestui războiu nu va împiedica ca în contractul de pace din Londra să se introducă un șir de dispozițiuni, cari vor aduce ca rezultat prefacerea tuturor hărților atlantice. Acest războiu de viitor și-a găsit deja și istoricul său. El se cheamă *Henri de Noussane* și întregul număr din „*Monde Illustré*”, care a apărut în Paris la 10 I. c. st. n. se ocupă special cu studiul lui. Datele arătate sunt de el garantate și el este atât de sigur, încât cele mai marcante episoade din viitorul războiu încep a fi ilustrate după indicațiunile sale. Tot astfel găsim portretele tuturor comandanților de armată, iaruciderea lordului *Cromer*, de exemplu, este atât de natural ilustrată ca și moartea lui *Marchand*, care cade în lupta de lângă *Lewes* „în trei luni”, așa începe *Noussane*; suprafața pământului va căpăta o nouă schimbare. Siguranța păcii se va stabili pentru cel puțin un an. Rușii vor fi pe *Indus*. *Menelic* în *Fasoda* va predomină partea superioară a Nilului; Egiptul va fi liber, *Transvaalul* scăpat, *Irlanda* republică și total — pentru-că Englezii nu vor mai exista. Puterile unite ale Franței și Rusiei l'au dat lovitura de moarte. Drumurile navigațiunei sunt libere, puterea lumescă a Britanicei zdrobită. — Lumea respiră mai ușor! Desigur că mulți sunt curioși a ști, cum va începe acest războiu? Foarte simplu și necomplicat.

O mică și plăcută rescoală a *Afganilor*. Aceasta are desavantajul pentru *Anglia*, că Rusia în același timp se mișcă în *India*. Trupele engleze din *Transvaal* pleacă în grabă spre *India*; Rusia declară *Angliei* războiul, *Herat* va fi ocupat de Ruși, iar Franța se aliază cu ei, *Menelic* arborează stindardul său pe *Fasoda*. *Turcia* și *Egiptul* iau față de *Anglia* o atitudine amenințătoare, iar lordul *Cromer* va fi ucis în *Cairo*.

Flota aliată franceză și rusă vine spre *Malta* și ocupă această fortăreață. *Anglia* însă bombardează *Toulon* și *Marsilia*. Însă vor fi bătălii de amiralul francez *Fournier*. După un războiu tragic, în care lordul *Roberts* va muri de o moarte eroică, Rușii intră în *India*. Englezii sunt bătute și desăvârșite. Francezilor le mai rămâne încă să închidă Englezilor canalul *La Manche*, să descindă la *Brighton* și după o luptă victorioasă să intre în *Londra*.

Intrarea maresalului *Iamont* în *Londra* este ilustrată de *Thiriat* admirabil și cu mult efect. Autorul însă a rezolvat numai prima parte a operei sale, prin sfaturi strategice, cari sunt foarte mult detaliate, ceea ce a ușurat mult victoriile franceze.

Apoi trece la oamenii diplomației, la ambasadorii, între cari *Rosebery* și *Murawiew*, *Campbell* și *Deschanel*, pe cari îi prezintă, bine înțelese, în ilustrații.

După contractul din *Londra*, *Anglia* va perde *Irlanda*, ce va deveni o republică de sine stătătoare, și toate coloniile vor fi luate din stăpânirea *Angliei* și vor fi împărțite între puterile europene. *Canada* cade definitiv spre *Uniunea* și se va forma un arhipel. *Germania* cază *Guinea* nouă și arhipelul din vecinătate. Nr. 2241 al revistei „*Monde Illustré*” nu va forma de loc o lectură plăcută pentru Englezii, cari vor veni la expoziția din *Paris*.

A. N.

Păziți-vă sănătatea! Tuturo r celor ce sufer de boale de piept, de boală de apă, de mistuire neregulată, dureri de stomac, de reumatism, guturai, durere de ochi și alte boale lăuntrice, apoi pentru boale de conii, se recomandă cu multă căldură medicamentele *Kneippiane*.

Se pot căpăta de-adreptul sau prin poștă de la farmacia dlui *Dr. Iulius Schopper* în *Oravița* (*Krasso-Szörény* m.)

Catalogul tuturor medicamentelor (leacurilor) cu prețurile lor, se trimite, la cerere, ori-cui gratis și franco din numita apotecă!

Editor: *Aurel Popovici-Barciannu*. Red. respons.: *Ioan Russu Șirianu*.

ECONOMIE.

Cereale (bucate).

De aci încolo prețurile pe piețe se scotese în coroane și după 50 chilograme, ear' nu ca și până acum, după maza metrică (100 chilograme).

Prețurile dela 23 Martie n.

In Arad:

Grăul cel mai bun	cor. 6.90—7.20.
Grău mijlociu	„ 6.80—6.90.
Cucuruz	„ 4.60—4.70.
Săcară	„ 5.80—5.40.
Orz	„ 5.80.
Ovăș	„ 4.80—4.40.

Cursul pieții din Arad.

Hărle-monetă română	Cump. fl. 9-48	vând	9.52
Lire turcești	„	„	„
Imperiali (15 R. aur)	„	„	18.90
Ruble rusești 100 à	„	„	126.—
Galbeni	„	„	5.88
Napoleon-d'or	„	„	9.48
100 Marce germane	„	„	58.50
Livre sterling	„	„	11.90

Spirt:

Spirit rafinat; cu toptanu	21 lan.	55.50
„ „ cu micu	„	56.50
„ brut cu toptanu	„	54.50
„ „ cu mic	„	55.50

Porci:

(Piața Steinbruch)

Ungari; greutate:			
bătrâni 320—380 kg.	40—42.	cr. p. kg.	
tineri 320—390	„ 44—44.5	„ „	
„ 250—390	„ 44—45	„ „	
„ până 250	„ 45—46	„ „	
mijlocie 240—260	„ 47.5—48	„ „	

Din „Noua Revistă Română“, a cărei prospect și apel l'am dat, după-cum am înregistrat deja și sumarul celor două numere dintâiu, a apărut numărul 4, cu următorul cuprins bogat:

Cronica politică: Stavri Predescu: Partidele noastre politice. — Sp. Haret, St. Hepites, E. A. Pangrați, D. Emmanuel, N. Coculescu, C. Miculescu, D. Mirăscu, D. Bungețianu, G. Tzitzeica, M. Ianculescu: Proiect de lege pentru introducerea calendarului apusean drept calendar al statului în viața civilă. (Memoriu justificativ). — **Et-nografie:** Gustav Weigand: Românii din Sârbia și din Bulgaria-apuseană. — **Literatură:** G. Coșbuc, Elementele literaturii populare. — D. Teleor: Anton Pann (schită). — **Pedagogie:** N. Vaschide: Introducerea la studiul aplicațiilor pedagogice ale cercetărilor psihologiei experimentale. — **Mișcarea literară și științifică:** Ioan Slavici: Vatra părăsită. — Panait Zosin: Dulce și amare, poezii. — N. Vaschide și Van Melle: O nouă ipoteză asupra naturii condițiilor fizice ale odoratului. — Notițe bibliografice.

Suplimentul I.: Din Bucovina. — Suplinitorii și legea învățământului secundar, de N. Em. Teohari, directorul gimnaziului din Slatina. — Ateneul din Bacău. — „Calendarul Poporului“. — Imaginația și felurile ei la copii (conferință ținută la școala normală de institute din Iași).

Suplimentul II.: Ca la noi la nimeni... „De Sfântul Ilie“, de Victor Bogdănescu. — Iubire (poezie), de Ioan Petrovič — În închisoare, de Iancu Horia. — Scrisoare (poezie), de Nirvan. — Călătoria dn nuntă, de Sprin S. Hasnaș. — Tristețe, Lebăda (poezii), de D. Karr. — Discursul unui ambasador chinez. — Ateneul român.

Calendarul nostru

pe anul visect 1900

ca prim calendar scos în tipografia noastră

a apărut tocmai acum

cu ilustrațiuni, cu un bogat și variat cuprins literar.

Prețul 30 cr.

plus 5 cr. poro postal.

Doritorii de a și-l procura sunt rugați

a se adresa la

Administrația „Tribunei Poporului“

La comanda mai mari de 10 exemplare

dăm 20% rabat.

ADMINISTRAȚIA

„Tribunei Poporului“.

A apărut

Și să află de vânzare la administrația „Trib. Poporului“

următoarele opuri:

1.) „Calendarul nostru“ — pe 1900. prețul	— — — — —	cor. —.60 fil.
2.) „Amicu Poporului“ — de Titus Vuculescu, pretor. Indreptar practic în cause administrative. Prețul	— — — — —	„ 1.— „
3.) „Lupta pentru drept de Dr. Rudolf Ihering traducere de T. V. Păcățean, prețul	— — — — —	„ 2.— „
4.) „Judecătorii cu jurații“ — de Teodor V. Păcățeanu, prețul	— — — — —	„ —80 „
5.) „Libertatea“ — de Ioan Stuart Mill, tradusă de T. V. Păcățianu, prețul	— — — — —	„ 2.— „
6.) „Principiile politice“, după Dr. T de Holtzendorf, de T. Păcățianu —prețul	— — — — —	„ 4.— „
7.) „Caractere morale“ — exemple și sentințe culese din istoriile și literaturile popoarelor vechi și moderne, de Ioan Popea, profesor în Brașov. Prețul.	— — — — —	„ 2.50 „
8.) „Războiul pentru neatârare“ și „Povestea unei coroane de oțel“ ambele de George Coșbuc. Prețul Războiului	— — — — —	„ 1.20 „
Prețul „Coroanei“	— — — — —	„ 1.60 „
9.) „Din vremuri apuse“ — de Judita Secula născ. Truția — prețul	— — — — —	„ 1.— „
10.) „Vieritul“ — de Petru Vancu, prețul	— — — — —	„ 1.— „
11.) „Teoria Dramei“ — de Dr. Iosif Blaga. Prețul:	— — — — —	„ 3.60 „
12.) „Juvenilia“ — de Sextil Pușcariu. Preț:	— — — — —	„ 1.60 „
13.) „Cuvântări bisericesti“ — traduse de Ioan Genț. Preț.	— — — — —	„ 5.— „
14.) „Pribeag“ — de Ioan Iosif Sceopul, preț	— — — — —	„ 1.50 „
15.) Instrucțiuni populare despre Datorințele și Drepturile purtătorului de dare edate de Vilhelm Niemandz prețul	— — — — —	„ 1.20 „
16.) „Liturgia Stului Ioan Crisostom“ (pe note) pentru cor mixt pe 4 voci — de Nicolae Stefu Invătător în Arad. Aceasta liturgie conține toate cântările liturgice, ce are să răspundă corul în Dumineci și sărbători. Pe lângă acestea mai conține irmoase pricesne și un adaus de cântece populare. Toate imnele se pot cânta și numai pe 2—3 voci. Prețul unui exemplar s'a redus dela 6 la 5 coroane.		

La comanda să se mai adauge de fiecare op 10 fileri spese postale.